

разстояние, въ кое ся пѣха яремъ, или хомуть. *Пк. 46.* На коловеѣ пѣх-
ната оѣ колела отъ желѣзо. *Пк. 67.*—са, сунусь, суюсь: А другъ ся пѣ-
ха въ училищното постоянство за да изгони учителя. *Л. Д. 1871 р. 156.*

Пѣхта с. ж. *тоже что* пѣфта: Грывны, врахелы, обици, пѣхты. *Ч. 71.*

Пѣшкамъ м. *дл. 1)* стону: Изведнажъ чувамъ нѣкой си пѣшка.
(*Вдругъ слышу стонъ*). *Р. 117.* Ихти юнакъ, ихти помакъ Ихти та си
пѣшка И на пиле дума. *Л. Д. 1876 р. 148.* Добрыѣ человекы са за-
доволявахъ да пѣшкаты (*Les bons se contentaient de gémir*) и да избѣ-
вать неговыхъ жестокости. *Т. 124.* Дѣлго време Нено—чорбаджи пѣш-
каты, а Петаръ охалъ: дѣлго време ни единъ отъ тѣхъ са не рѣшалъ
да даде край на разговорѣтъ. *З. 244.* Горко въздишати и пѣшкаты.

Пс. 9—10 р. 18. Уви! народѣтъ с дѣлго страдалъ, дѣлго пѣшкалъ подъ
Грьдка духовна власть, той и още страда и още пѣшка. *Зк. 44. 2)* ных-
чу, крахчу: „Азъ видѣхъ съ очите си, че убиецѣтъ бѣше Драганъ“, го-
ворила Цона и пѣшкала, като цигански мѣхъ. *З. 131.* Когато си на-
брала трѣски и когато са изскачвала по сѣлбата, то уѣтила, че нѣкой
вжри сѣдѣ нея и пѣшка. *З. 114.* Бато пѣшкаше отъ умореный си
вырвежъ—не можеше да изговори. *Р. А. 168.*

Пѣдаръ с. м. **Пѣдарче** ум. с. с. сторожъ (*въ виноградникъ*): „Бре
не бери ти бобото!“ (викатъ пѣдаръ);—„бре що викашъ ти викачу!“
(отг'ори берачъ). *М. 666.* Въ това село батию му былъ преставенъ пѣ-
даръ, да пазн бостанитѣ. *Зк. 139.* (Мома Гроздана) Си прескакала пле-
тина, Си пагазила петъ мина Петина млади пѣдари—И сѣ излѣга пѣ-
дарче. *М. 425.* Догледа нѣ пѣдарче-то. *М. 621.* Подарето отъ лозето. *В. 191.*

Пѣдж м. *дл. гоню:* Збирай си петала-та и махни ся отъ тукъ.
Или: Збирай си сѣчивата-та, и махни ся отъ тукъ. Казвать, кога пѣ-
даты пѣкого. *Ч. 161.* Ще идъ при него да му обадж, че ты мя пѣдишьо.
Р. 28. Сѣдѣтъ,—воистина, добро влашило да пѣданы вѣрницѣ отъ
вѣшницѣ! *Рш. 10.* Оситѣ са обрычали като обикалжтъ да пѣджтъ крад-
цы-тѣ съ жила-та си. *Сб. 86.*

Пѣпенъ пр.: Пѣпио-то чърво (*пуповина*). *Л. Д. 1870 р. 92.*

Пѣпка с. ж. **Пѣпчица** ум. 1) почка: Младото растеніе отваря
пѣпичѣтъ си пѣпки. *Т. 152.* Най-напрѣдъ ся появявать пѣпичицы, по-
диръ цвѣтія и най-подиръ плодове. *Л. Д. 1870 р. 171.* 2) сосокъ: Еще
пѣспурень с болѣтъ, кога ся земе направо отъ пѣпка-тъ на вымя-то
на синапичавъ крава. *ѡб. 74 р. 86.* 3) осипа: Всякой день новы пѣп-
чицы избивать въ сѣщото вѣрмя кога прѣжны-ты завѣивать. *ѡб. 71 р.*
140. 4) бугорокъ: Звѣздобройци-ти съ телесконы съгладали на него
пѣпаквы-си малкы черны пѣпки. *ѡб. 72 р. 113.* 5) о прививкѣ: Прѣзь
Мартъ ся прѣсаждаты и облагородявать дѣвокулкы овоцкы съ пѣпж.
ѡб. 70 р. 162.